

POTRZEBNIK (1) *sb m*

N sg potrzebnik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto wiele dla siebie wymaga, ma wielkie potrzeby materialne:

Szereg: »łakomiec albo też potrzebnik«: Bo pątrż iż iuż ten łakomiec álbo też ten potrzebnik śnadź więcej nędze vżyć muřą niżli człowiek śpokoiny á poćiwego á pomierneho żywothá. RejZwierc 105.

Synonim: łakomiec.

RS